

kaš grosnje jo zesto poznyti, gduž jomu mašch
raš ňejo tuznje mašanu skibku daša. Dch
žafcho pschi be, něto kschěš rad s tym klěbom
spokojom bysch, kotryž mašch sa našchogo
pša jo pjaška, jano aby jen měš. A tak
be myšlezny spomnie na te kulki, kotarež
běšcho rano do popěka šatkaš. Šake tež šu
— won je s popěka weše. A lej, te perwej
twarde kulki běchu něto měše. Won janu
roštkozny a lej, tak lubošna woni žo jomu do
noša, až won be žedno hofognuše dlej
nehobmyšli, ale ju do hust' tyknu a jěžefcho.
O to běšcho wjaše! Won pošna, až budu
jomu te kulki město klěba; a won mějašcho
jěž, kažuž hyschcz'er žednu, tak dšujšo až juž
na kupe pschebywašcho.

Šo jěži šednu be Robinson do chłodka
a pschemyšlašcho, kaš zo šwoju kuchni
s hognišcz'om twarišch. A ako běšcho šcho
dere hobmyšliš, šachopi glinu plazasch a
kameńe kšascž, pschezej jaden kšad abo štan
na drugi, a šreža mjašny kameńe šašej glinu;
a twarašcho tež nad kuchni dymniš a šzyni
we ňom přezne šije, aby šwoje měšo do
hugniš powěšnyš. Dokulž paš to šcho tak
jěšno gotowe ňejo, ako be groni, a aby
mjaš tym až s hugniš by gotowy byš, be
něby jogo ředne nopašweze měšo šašmeržeko,
rošruba jo, škšaže jo do šwerchneje nopa-
wineje šchforpiny a nala morškeje wody na
niš. Šotom žekafcho dwa dniš na šwojom
hugniš, ažo běšcho šcho pschašwe gotowe.
Pschi šwojom žele myšlašcho be paš to,
paš to, a zo bužo po tom žele žynišch;
pscheto prošny bysch, běšcho jomu južor
nejwěšcha woštuda.